

е убивала своето време гръцката аристокрация отъ тепетата.

Тѣжко и несносно е било на неговата чисто българска душа, на неговитѣ невинни коприщенски пѣнія, когато той е дошалъ въ Пловдивъ, когато е захваналъ да ся учи да изговаря добръ : кира кокона, и киръ Янко. Тукъ съмь длъженъ да Ви кажа, че неговитѣ родители, съ цѣль да го оцивилизоватъ и отжичатъ, да не остане по него нищо българско и коприщинско, дали го да живѣе въ гръцка кѣща, срѣдъ гръцка махала, около черковата Св. Богородица. Въ домътъ на Янка Ушаклията именно, билъ заведенъ той. Самъ киръ Янко и неговата честита кокона, ся задлъжавали да направятъ отъ него човѣкъ по гръцкопловдивски калпѣ. За да не ся произведе лошо впечатление отъ първъ пѣтъ въ тая аристократическа кѣща, родителитѣ на Любена ся распорѣдили, щото още отъ вънъ градътъ да му дадатъ по-благородна форма : « На Каршияка, азъ трѣбаше да си хвърля коприщенскитѣ потури и контохчето, които замѣниха съ гръцки каравани, съ сини чорапи и моравъ фесъ », говори самъ покойниятъ въ своитѣ въспоминания. Когато той влѣзалъ най-напрѣдъ въ домътъ на киръ Янка, то тоя послѣдниятъ сѣдялъ като паша на мендерликътъ, облѣченъ съ жлатъ халатъ и наргеле въ ржката. « Ти си длъженъ да слушашъ коконата, да не от-